

Publicerad 2017-05-12 07:09 av Peter Stjerngrim

Några stilla funderingar Tidigare publicerad här i mars 2006

Förbjudna kyssar

Ensam igen

Du undrar varför igen

Min vän,

du har en hel del

som du måste ta igen

efter alla år

som passerat dig förbi

alla du och jag

som inte synes kunna bli

det vi

du så hett önskar dig

Nu du i ditt fönster står

med stjärneljus

i blick och svallande hår

med en stillsam undran

varför alla ifrån dig går

Dina vackra läppar

vilka blott kysser

när de inte får

viskar tyst

en hemlig önskan

om att få möta någon

som blott bara förstår

varför din njutning

ej kan bestå

om du inte känner

att du kommer att bli förskjuten

när du ber honom att gå

För hur gärna du än det vill

saknar du förmågan

att låta någon annan

i ditt liv inkluderad finnas till

Ser en tår
stilla trilla
nedför din kind
undrar för mig själv
när du ska förstå
vad det är som gör dig blind

Känner empati
och lite sympati

inte bara för dig

men för alla dem
som försökt nå fram
men blivit förskjutna
liksom en gång även mig

Kanske det en dag
händer att en vind
smeker in i ditt hus
får dina vackra ögon
att stråla av harmoni
och stjärneljus

när ditt svallande hår
ramar dig in
så vacker som bara du kan bli

den dag du finner njutning
med någon som du vill
ska stanna kvar

någon som får dig
att våga lämna allt
som en gång var
men inte längre är

någon du kan älska
fastän han håller dig
oändligt kär
och alltid för dig

vill få finnas där
du är

Du finns ännu kvar i mina tankar
och det händer att mitt hjärta
slår ett extra slag ibland för dig

men likväl
finns du inte längre för mig
Allt som finns kvar
är det farväl
jag tog till det
som aldrig var
och heller inte kunde bli

Sorgligt men sant
en dag kommer du att bli
en ensam gammal tant

Det gör ont att se
något så vackert som dig
så effektivt och grundligt
förgöra sig ...

Undrar blott bara varför?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten